

tikredsreformen med et langt mindre antal kredse gør tingene mere overskuelige. Vi har i anledning af terrorpakken bedt om statistikker om meddelelshemmeligheden, og det er måske her, vi skal koncentrere kræfterne. Vi er i hvert fald meget optaget af, at der kommer nogle tal herfra.

Fru Line Barfod siger, at det jo ikke er rigtigt, når justitsministeren siger, at det er vanskeligt at finde ud af, hvad sagerne fører til, og at det slet ikke er det, fru Line Barfod ønsker. Jeg vil sige, at jeg kunne egentlig ønske, at vi kunne få det, for det ville egentlig være meget rart at vide, om et halvt års aflytning kun har ført til en tiltale for cykeltyveri, fordi det skal se ud af noget. Men vi må nok erkende, at det i hvert fald i øjeblikket ligger uden for almindeligt statistisk arbejde og langt ud over, hvad politiet har ressourcer til. Så må vi sætte nogle penge af til forskning, til nogle konkrete opgaver, men det vil vi jo heller ikke, fordi vi ønsker forskningsfrihed.

Jeg synes, det er et område, hvor vi egentlig tit kunne ønske os at vide noget mere. Men vi kan altså ikke hekse med hverken teknologien eller de økonomiske midler fra den ene dag til den anden, så mit konstruktive forslag er: Nu får justitsministeren jo embedsmændene til at gennemgå de statistikker, der allerede foreligger, og lad os så prøve at diskutere, hvor meget de giver os. Herudfra kan vi eventuelt bede om, at området bliver udvidet, og så kan vi formulere og aftale ordentligt med ministeren, hvilke oplysninger vi fremover vil have i forbindelse med anti-terrorloven, for så tror jeg, at enderne efterhånden vil nå sammen. Det skal i hvert fald være mit forslag, selv om jeg ikke er forslagsstiller.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Det har allerede været nævnt, at forslaget opfordrer justitsministeren til at styrke kontrollen med indgreb i meddelelshemmeligheden ved at udarbejde en årlig statistik over antallet af begæringer fra politiet om at foretage disse indgreb, domstolenes kendelser og resultatet i tilfælde af domfældelse.

I Socialdemokratiet deler vi pointen i forslagens bemærkninger om, at retten til privatliv er helt grundlæggende; det er jo også derfor, at den ret er beskyttet i grundlovens § 72. Det er derfor også rigtigt, som ministeren har sagt – og som

jeg går ud fra at forslagsstillerne også er enige i – at hvis der skal gøres indgreb i meddelelshemmeligheden, hvis min telefon eksempelvis skal aflyttes, eller de bunker af breve, jeg modtager til daglig, lige pludselig skal åbnes af en eller anden årsag, kræver det en dommerkendelse. Det er godt, at det er sådan, for det er som sagt et vigtigt og ikke mindst meget drastisk indgreb i retten til at have et privatliv.

Kl. 13.35

Vi er altså enige i understregningen af vigtigheden af, at der er en domstolskontrol i disse tilfælde. Men det er også rigtigt, som det er blevet fremført, at der allerede i dag foreligger statistikker, som i hvert tilfælde for en dels vedkommende giver et overblik over det, som forslagsstillerne efterspørger.

Jeg er meget tilfreds med den åbenhed, der blev vist fra Venstres ordførers side. Det er jo klart, at hvis vi skulle indfri forslagsstillernes ønske, er det i hvert fald Socialdemokraternes holdning, at det ville kræve et nærmest uoverstigeligt registreringsarbejde, som vi har meget svært ved at se ville stå mål med det behov, der kan være for det på nuværende tidspunkt.

Vi synes, det er udmærket, hvis vi i Retsudvalget kan fortsætte drøftelserne om at få skabt mere klarhed over indgrebene i meddelelshemmeligheden, og det medvirker vi gerne til. Men vi synes ikke, det vil være rimeligt, hvis det sker på baggrund af en mere eller mindre veldokumenteret mistanke om, at domstolene bare er et gummitempel, når det handler om politiets og efterretningstjenesternes ønsker om at få lov til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden.

Jeg deler Venstres ordførers skuffelse over de udtalelser, der er kommet, og jeg er også glad for, at jeg uden at sige for meget har på fornemmelsen, at den øvrige dommerstand ikke deler det synspunkt, at domstolene nødvendigvis skal være gummitempler for politiets, anklagemyndighedens og efterretningstjenesternes ønsker om at få lov til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden.

Det er meget hårde og høje kriminalitetskriterier, der skal være opfyldt. Der stilles også proportionalitetskrav, og når det siges, at politiet bare dækker sig ind under, at det hele er terror, kunne man jo også omvendt argumentere for, at der skal stilles endnu strengere krav om, at domstolene faktisk tjekker, at kriterierne for at få lov til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden nu også er overholdt.